

РЕШЕНИЕ

№ 16762

гр. София, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11562** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Н. Х. (К. N.), [дата на раждане], гражданка на Р. Федерация, депозирана чрез адв. А. И. П., със съдебен адрес: Република България, обл. Б., общ. Б., [населено място], п.к. 8000, [улица], ет. 3, офис 1, срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, рег. № 5304р-17185, екз. № 1/28.07.2025 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е издаден в нарушение на материалния закон. Сочи се, че неправилно е прието, че представените от жалбоподателката със заявлението нотариално заверени и преведени документи за професионална квалификация и трудов стаж, включително трудова книжка и длъжностна характеристика, не са били заверени и от страната на произход. Счита, че всички изисквания на закона за легализация и заверка на документи са изпълнени, като допълнителното искане за заверка от страната на произход не е предвидено в нормативната уредба, а при Р. Федерация било уредено чрез действащия договор за правна помощ между България и Русия, който предвиждал признаване на нотариални заверки и удостоверения без допълнителна легализация. Счита, че отказът за признаване документите като валидни представлявал произволна и незаконосъобразна интерпретация на изискванията на закона, тъй като целта на легализацията - гарантиране на автентичност - е напълно постигната с представените нотариално заверени документи и официален превод. Твърди се неправилност на мотивите на Агенцията по заетостта при тълкуване на законовите норми. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - директора на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят Н. Х. (К. Н.), [дата на раждане], гражданка на Р. Федерация, има разрешено право на продължително пребиваване в Република България до 09.05.2025 г., на основание чл. 24в, ал. 13 от ЗЧРБ, което е видно и от приложената (стр. 88-89) справка за чужденец.

На 05.02.2025 г. от работодателя „ТРЪКОВ ТУРС“ ЕООД е подадено заявление рег. № 538200-1935/05.02.2025 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) за Н. Х.. Към заявлението били приложени документи, удостоверяващи искането.

С писмо рег. № 536400-40020/29.04.2025 г. заявлението е изпратено за становище на Агенция по заетостта (АЗ), съгласно изискванията на ЗЧРБ.

С писмо УРИ 536400-61456/ 08.07.2025 г. Дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателно становище с № СМ-11932/08.07.2025 г., издадено от Агенция по заетостта.

Становището е изготвено от страна на АЗ въз основа на приложените документи към заявлението и представените допълнителни такива с рег. № 536400-56347/20.06.2025 г., които са разгледани, като е прието, че те не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“, защото не са представени легализирани документи, доказващи изискуемия от приложената обява опит.

Жалбоподателят е информиран с писмо рег. № М-9295#2Л4.05.2025 г. по описа на Агенция по заетостта /АЗ/ за нередовности по представените документи.

С Отказ рег. № 5304р-18195, екз. № 1/28.07.2025 г. г. на директора на Дирекция „Миграция“ на Н. Х. е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

По делото е приобщена като доказателство административната преписка.

При така установените факти съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с право и интерес от оспорване като неблагоприятно засегнато от индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното в настоящото съдебно производство решение е издадено от компетентен орган - директора на Дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Спазена е писмата форма съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК и актът съдържа реквизитите по ал. 2 от с.з. от формална страна. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват самостоятелно основание за незаконосъобразност на акта.

При издаването на оспорения акт обаче е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорената заповед, се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и

притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденец разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда. В чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

Във връзка с гореизложеното в чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, която с писмо изх. № СМ-11932/08.07.2025 г. е изразила отрицателно становище относно допускането на Н. Х. до пазара на труда. Изложените в становището мотиви, които са възпроизведени и в оспорвания отказ за предоставяне на право на продължително пребиваване и работа в РБ, са свързани с липсата на представяне с легализиран превод на документи, удостоверяващи изискването на работодателя за минимум две години опит по специалността за длъжността „рехабилитатор“.

В случая е прието, че чуждият гражданин не отговаря на изискванията на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, тъй като към момента на издаване на оспорения акт не е налице една от двете кумулативно изискуеми в тази норма предпоставки, а именно кандидатът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство, предвид гореизложените мотиви за липса на необходимите документи, с които се удостоверява необходимата квалификация и професионален опит, представени с легализиран превод. В настоящия случай е представена диплома за висше образование с професионална квалификация „професионален бакалавър“ в професионално направление „Здравни грижи“, специалността „рехабилитатор“ на името на Н. Х., издадена от медицински колеж към Университет „Проф. д-р А. З.“ в Б., Република България, както и копие на трудова книжка, ведно с превод на български език, от която е видно, че в периода от 10.04.2016 г. до 31.08.2020 г. Н. Х. е заета на длъжност „специалист по рехабилитация“.

Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ е достатъчно ясна и не дава основание за противоречиво тълкуване. В нея изрично е посочено, че полученото в МВР от изпълнителния директор на Агенция по заетостта писмено становище следва да е положително, поради което при отрицателно становище МВР не може да се издаде исканото разрешение. Това обаче не означава, че становището на Агенцията по заетостта не подлежи на контрол. При съдебно оспорване на отказа за издаване на поисканото разрешение, при преценката си относно неговата законосъобразност, съдът контролира и отрицателното становище на АЗ, което е част от производството по издаване на отказ по чл. 24и от ЗЧРБ, ако последният е обоснован с него, както е в настоящия случай.

Безспорно е, че представените доказателства удостоверяват професионалната квалификация на жалбоподателката, необходима за заеманата длъжност. С писмо 536400-56347 от 20.06.2025 г. е

представена нова длъжностна характеристика за длъжността „рехабилитатор“, утвърдена от работодателя „Тръпков Турс“ ЕООД, в която са посочени изискванията за заеманата длъжност, а именно – образование: полувисше или висше; квалификация: професионален бакалавър в направление „Здравни грижи“, като е отпаднало изискването от предходната представена длъжностна характеристика от 31.01.2025 г. за минимален стаж по специалността от 2 години. Предвид последното е отпаднало изискването жалбоподателката да представи документи, удостоверяващи този стаж, тъй като той не се изисква за заемане на желаната длъжност. Липсата на такова изискване прави необосновано изложеното отрицателно становище от Агенция по заетостта на основание липсата на удостоверяване на необходимия за заемане на длъжността професионален опит и то с легализирани документи или нотариално заверени копия. В случая жалбоподателката отговаря на всички заложи в длъжностната характеристика изисквания на работодателя, видно от представената българска диплома за завършено висше образование по проф. направление „Здравни грижи“, специалност „рехабилитатор“, издадено от акредитирано в България висше учебно заведение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваният отказ е издаден от компетентен орган, но при наличие на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен, като преписката се върне на директора на Дирекция "Миграция" – МВР за ново разглеждане на подаденото от Н. Х. заявление, при изпълнение на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Жалбоподателят не претендира разноски, поради което такива не следва да му се присъждат на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, 70-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Х. (К. Н.), [дата на раждане], гражданка на Р. Федерация, отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, рег. № 5304р-17185, екз. № 1/28.07.2025 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

ИЗПРАЩА ДЕЛОТО като преписката на директора на Дирекция "Миграция" – МВР за ново разглеждане и произнасяне по подаденото от Н. Х. (К. Н.), [дата на раждане], гражданка на Р. Федерация, заявление рег. № 538200-1935/05.02.2025 г., при изпълнение на дадените в мотивите настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: